

Název projektu "Kanec",

je názvem piva ze Zámeckého pivovaru Břeclav. Chutnalo mi a tak ze zvědavosti jsem se chtěl na pivovar podívat. Zámecký v názvu - tedy u zámku, jenže já jej nenašel. Místo toho jsem "objevil" Mlýn u zámku.

S fotoaparátem jsem udělal pár kulturních fotek, ale obyvatelé ani všichni ten bordel vevnitř a okolo objektů na nich nenajdete. Není důležité jak to vypadá teď, ale spíše jak to bude vypadat po úklidu.

Nádvořím mezi budovami, vede cesta, po které se dá přes most dostat k zámku, kdy se dvakrát obchází malý rybníček. Určitě je smysluplné tyto volně přístupné prostory vyčistit pro samotné Břeclaváky a kulturní lidi co mají o duši domu zájem. Budovy se rozpadají. Věřím, že v nich místo lidí nachází zázemí třeba ptáci, netopýři a hromada jiných živočichů.

Milionář z chatrče

I v lednu je tu plno zeleně

Tady je bezdomovci uklizeno

Zimní koupaliště

Zámecké náměstí

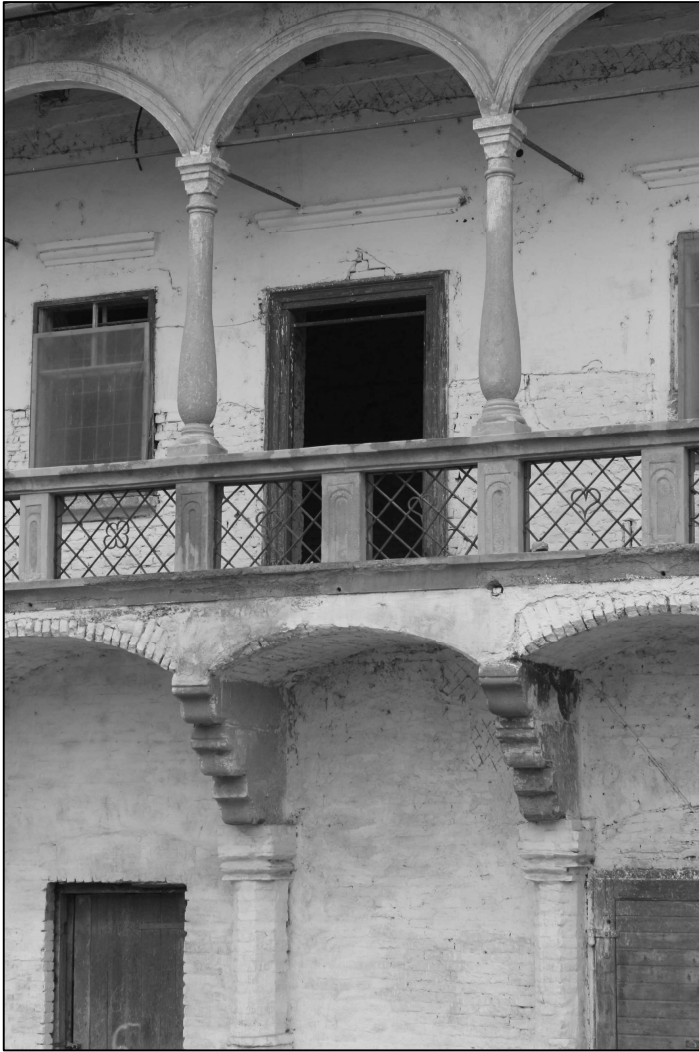

Na špici střechy byl větrný náhon a jak říkal bezdomovec, tak na půdě je ještě mlýnské kolo.

Nezazděnými otvory mohou svobodně létat ptáci

Zámek Břeclav

Ve firmě VHS Břeclav jsem pracoval téměř dva roky na projektu Generální rekonstrukce kanalizace a čistírny odpadních vod přímo v Břeclavi. Zde je litinová trubka vodovodu, kterou pokládají pracovníci VHS Břeclav.

Zámek Břeclav – hezky znázorněný na přilehlé garáži.

Zimní stadion
sousedí se zámekem.
Na ledě je nějaký
táta se synem – že
by Adamem? (má to
na dresu) a teď i na
tabuli

Od Ondřeje Neffa jsem se naučil fotografovat, ale nejsem fotograf, proto jsem přidal ještě dva podstatné snímky, které nebyly foceny zrcadlovkou, ale obyčejným telefonem, takže je schopný podobných záběrů každý.

Od Ondřeje Netíka je zajímavé naučit se uctivosti a ještě jakéhosi pocitu, který nejsem schopný vyjádřit. Oba Ondřejové jsou spisovatelé, ale mimo to velmi praktičtí lidé, kteří dokážou lidi pozitivně nasměrovat. Pan Netík na svém blogu v jednom článku popisoval principy řemesla a umění. Tady není na definici prostor, ale můžete si to najít na internetu. Můj názor je ten, že všechny fotky, které jste doposud viděli je jen řemeslo a další co zde najdete jsou umění (které se nemusí líbit každému). Nejsem ani spisovatel, ale pokusím se o jednu pohádku.

Řemeslné fotky byly pořízeny 28. ledna 2014.

V areálu mlýna kolem mne prošla tak 25 letá žena a chvíli jsem musel počkat, aby nebyla v záběru. Přicházela z obchodu - asi, že měla v sáčku rohlíky a na můj pozdrav odpověděla úsměvem s otázkou co tady fotím? Dřevo. Byl to záběr základním objektivem na krokve v pozadí. Optal jsem se, kde je pivovar a za nejasnou odpovědí, následovala její prosba jestli nemám dvacet korun. Usmál jsem se, že ne, ale z kapsy jsem jí nabídl svoje jablko (zn. Kaufland, dovoz: Polsko, cena jednoho kusu - neznámá). Člověk co drží v ruce fotoaparát za dvacet tisíc, určitě má dvacet korun a pokud mám v peněžence například dvanáct set nebo miliony, neznamená to automaticky, že mám dvacet korun, když každý poprosí. Ta holka se mi velmi omlouvala, jako by snad řekla sprosté slovo. Já se však necítil dotčený, jen jsem se pousmál a odešel. Doma jsem se učil barevnou fotku odbarvit a vymalovat, posunovat histogram a další věci. Mimo to jsem přemýšlel, co s tím. Chtěl jsem upozornit na kontrast bohatství a chudoby (to Porsche), krásy přírody (vybarvené zelené petláhve - černobílí kmen hroznu není v černobílém pozadí vidět, jakási hnusná sedačka v krásném jezírku) krásnou architekturu (konstrukce mlýna a zámku na kresbě i ve skutečnosti) no a nakonec nejpodstatnější - samotní lidé (bruslící otec se synem).

V každé pohádce se kouzlí a tak jsem do klobouku hodil dvacet korun, no a co je velmi důležité, přesně 24,45x na něj zaklepal - jinak bych si totiž nemohl koupit 4 litry benzínu a odpadkové pytle. Ve stavebninách Raab Karcher Břeclav směr Lanžhot, mi velmi ochotně na mapce ukázali, kde je sběrný dvůr. Tam jsem si domluvil, že i když nejsem občanem Břeclavi, povolí mi výjimečně zdarma přivést sto kilo komunálního odpadu. Aby bylo řemeslo uměním, musí člověk nad tím co dělá přemýšlet - co chce čas a to je tou jedinou hodnotou, která je pro všechny stejná. Někdo by řekl, že takovou mazanici by dokázal zpatlat se zavázanýma očima a bez ruky za pět minut, ale ten, kdo nevidí a nemá ruku ji dělá třeba pět hodin nebo celý den. Já jsem přes noc do tří hodin upravoval řemeslné fotky a umělecky připravoval myšlenku Cimrmanova pojetí věci, ze kterého by bylo ponaučení. Vůbec nešlo o odpadky, ale o konkrétního člověka - té holky co se mi omluvila. Skutečně mi stálo zato nespát a na druhý den jí to tam jít alespoň trochu pouklízet jen z toho respektu, který mi projevila. Peníze chtěla třeba na alkohol či drogy a já jako Terénní sociální pracovník bych jí byl schopný za dvacku vyměnit stříkačku, nebo by se mohla 4x v Denním centru pro bezdomovce najíst (dát si pytlíkovou polévku) a osprchovat. Jenže já bych jí mohl taky třeba v koncentrátu 24,45x účinné látky ukázat v dvouhodinovém mžiku mého života nějaký smysl. A tady je právě podstata umění, že jeden řekne za dvě hodiny - naprostá bomba a druhý odpad a že by se na podobný film, divadlo, dokument nedíval. To, ale na zprávy nejmenované stanice čumí a za hodinu si řekne..... Hmmm to bylo ale dráááámo, ta hodina informací a existence u televize stála zato. Realita je jiná, ale tento odstaveček je pohádka a tak věřte, nevěřte z holky se stal za dvě hodiny úplně jiný člověk. Chce si najít práci, bydlení pro sebe a svého přítele. Z mlýnu odešla a už ji tam nikdy nevidíte.

Vyhodnocení:

Jsou věci co bych doporučil a nedoporučil, jenže nevím mnoho souvislostí a informací, protože nejsem z Břeclavi. Doporučení neberte jako rady co máte dělat, jen se zamyslete a třeba přijdete na něco lepšího.

1. Bezdomovci.

Pracoval jsem v Denním centru pro bezdomovce, navštěvoval Kontaktní centrum drogově závislých, ale jediné co můžu stoprocentně říci, že se to neobejde znovu bez přemýšlení. Jak motivovat někoho bez motivace? :) "Ale děti moje, toto přeci není žádný problém!" Na každého je jiný metr. Sami to vidíte, když Vás zastaví dvojice "pomáhat a chránit", kdy jeden bývá zpravidla menší a druhý větší - není to sranda, prostě každý je schopen jednat jinak. Nějakého agresivního člověka urovná ten větší (velmi rychle) a menší potom (velmi pomalu) vysvětlí chybu jeho jednání, všechno je velmi zdoluhavý proces. Metoda "cukru a biče" platí u zvířat stejně tak jako u lidí. Jenže namíchat poměr je složité, když konkrétního člověka sociální pracovník nezná. Na ty, kdo pomoc zneužívají je potřeba bič a ty co potřebují pomoci by měli dostat všechno potřebné, aby si byli schopni pomoci samy, protože jinak se naučí ji zneužívat. Nemůže být žádný průměr, že všichni dostanou všechno, protože člověk není debil a když dostane bez práce koláče - tak snad umí spočítat $1+0=2$? Asi ano. Ale mně vychází práce+odměna=dvě, průser+trest=dvě. Když jsem odvážel poslední fůru pytlů, přijela hlídka policie. Je velmi dobré, že se zajímají co se v mlýně děje. Navíc to byli od pohledu profesionálové, sportovci a je fajn, že jsou a že se ptají, že někde nepodřimují za bukem v autě. Zároveň by měl s nimi ale jezdit současně i sociální pracovník. Od dvoumetrového chlapa vezme ponaučení člověk jinak než od citově založené ženy.

2. Stavba mlýna

Mlýn spolu se zámkem je "Barandov". Jedná se o kulisu a panorama na pravé straně z centra směrem na Mikulov. Architektura je neopakovatelná spolu s místem kde leží a mělo by se pracovat se současným stavem tzn. pečovat o zámek, obnovovat nátěr, sledovat střešní krytinu a bezvadnost žlabů a svodů. Z principu je stavba zámku založená velmi dobře a to stejně jako mlýn, jenže tady bych vůbec do ničeho neinvestoval. "To by jste prostě honili moc zajců najednou" (poznámka Ondřeje Neffa) Podstatná je ale bezpečnost. Do budov je volný přístup a sám jsem tam nelez bez dovolení a až posléze mi pouze přes otvor jeden z bezdomovců prostory ukázal. Nejsem statik a tak nemůžu říci, jak dlouho co vydrží, nicméně i statik si bude muset vzít do rukou tesařské kladivo a seknou do trámu, aby zjistil v jakém je stavu. Potom jsou věci co člověk na první pohled vidí a nemusí hlásit, že stěrače stírají. Jedná se při vstupu do nádvoří o objekt na levé straně a konkrétně střechu. Je nepřírozené pro její stav bránit jejímu zřícení, jenže střecha by spadla do bordelu uvnitř. Jiří Kodet říkal v Pelíškách "Dávám bolševikovi rok, maximálně dva", takže můj odhad je co se týče střechy stejný. Teoreticky by mohla rok vydržet, během kterého by se měli udělat následující věci:

Vyklidit nádvoří a vnitřní prostory od nepořádku a na vstupy osadit kované mříže.

Výsledkem bude to, že si stavba bude žít ekologicky dál. Lidi tam nebudou moci nosit bordel, ale zvířata se dovnitř dostanou. No a pak je tu hlavně bezpečnost zvědavých dětí. Prostě ať se podívají, ale nelezou dovnitř. Budova - přízemí "věže mlýna" je ve velmi dobrém stavu a navíc jsou tam po konstrukční stránce zajímavé litinové sloupy a dřevěné trámy. Tady bych osadil uzamykatelné mřížové dveře a to z důvodu, že je tam možná exkurze jak se co dělalo kdysi a s jakou dokonalostí jsou i po smrti stavitelů neměnné hodnoty práce, které po sobě zanechali.

Na vyklízení je potřeba mít vysokou (pracovní) obuv a spíše gumové rukavice (kožené jsou bezpečnější vůči střepům, ale promočí se - sám dávám v tomto směru přednost pohodlí suchých rukavic)

Práce by měli provést místní lidi a měli by dostat na ni zaplacené. Z 25-ti pytlů jsem do sto kilo naplnil devět, ale na to množství sraždy je potřeba kontejner. Bezdomovci říkali, že by to tam vyklidili, ale nemají žádnou pracovní morálku, takže je musí někdo vést. Navíc, když jsem zmínil sraжду, je rozumné jim tam dát ekologický kompostovací záchod (třeba zasypávaný pilinami)

Osobní důvody tohoto projektu:

Chci, aby se mi moje investice vrátila, protože nejsem tak bohatý abych mohl mrhat časem. Tato přemýšlivá věta vede ke zjištění, že klidně budu pracovat zadarmo na projektu z něhož mám radost, nicméně se musím někde napást a kde přespat. Mám rentu, která mi tuto volnost umožňuje a je skutečně jen omezená mým časem. Jak dlouho budu žít? Nemám čas začít se zítra chovat normálně, protože čas mez TEĎ a ZÍTRA by mi mezi prsty protekl jako někomu celý život. Svoje projekty si skládám tak, aby všechno na sebe navazovalo. První dovolená v Jugoslávii - první dítě, atd... :) Žertuji. Jen jako řidič nákladáku o své cestě přemýšlím. Kdy vyjet, jaký je provoz, benzín, mosty. Situaci odhaduji na viditelnou vzdálenost a brzdu používám k brzdění a ne k vybrzdňování. To co se děje na silnici se děje i ve společnosti. A já nemůžu do kalkulací zahrnout nějakého náhodného debila, kvůli kterému nedosáhnu cíle své cesty. Kdysi mi kamarád říkal, že z deseti lidí, by měl člověk věnovat svůj čas dvěma, protože zbytek je póvl. Pracoval jsem v Irsku a tam v řídké České populaci se tato skutečnost hezky projevila. Moje nedorozumění mi darovalo poučný kopanec, který jsem přežil a mám z něj následky v podobě přecitlivělosti. Konkrétně to vypadá třeba takto.

Představuji Vám svou ptákoměrku.

Tato ptákoměrka ukazuje velmi přesně 1:1 velikost mého penisu na zádech. Pan doktor ho jen obkreslil, aby bylo vidět jaký jsem vcelku slušný dvaceticentimetrový KOKOT !!!

Toto je jiný příběh - je to jiná vesnice rok (2012), jenže za kokota jsem už byl v Břeclavi (2009) po operaci utržené achilovky. Paní doktora XY mi odporovala že mě léčí s výsledkem podobný tomuto obrázku, jenže na ruce a tralala i achilovce... Ortézu mi přijela nasadit baba z Ostravy co prodává normálně asi hrnce a hlavně prachy a kontrakt na blbce a provizi. Do smlouvy o půjčení uvedla, že ji místo mne užívá doktor?! , ale já jsem za půjčení zaplatil 2500kč a že si mám návod přečíst doma. To, že mi ortéza nesesedla byla z poloviny neschopnost dealerky a druhá polovina skutečnost, že byla malá a i přes prosbu o výměnu mně poslali do PIČE. Co je ideální stav blaženosti a účel KOKOTA. Tedy pěkně děkuji....

Tady začínají slibované UMĚLECKÉ FOTOGRAFIE

KYJOV 2013 - na budově kůlny a schodech jsem se spolupodílel, ale chlapečka Davidka má na svědomí jeho chytrý, pracovitý a zodpovědný otec - společně s manželkou Ivou můj kamarád Radek

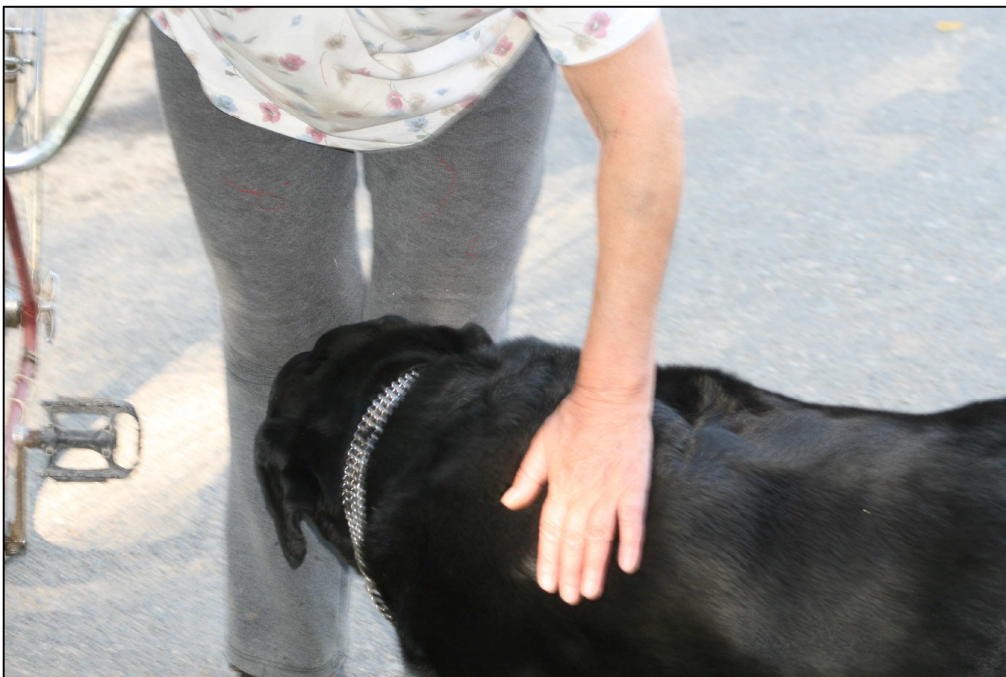

MIROSLAVSKÉ KNÍNICE 2013 - Městská policie vysvětluje mému synovci svoji práci
Sám jsem jej naučil střílet ze vzduchovky za deset minut tak, že dostal 3.místo (tak trochu sranda - stříleli jsme vedle sebe. Každý měl dostat pět diabolů. Alešovi jsem podložil hlaveň stativem fotoaparátu a skutečně měl zásahy do terče, ale taky všude možně. Když jsem odstřílel svých pět diabolů (do černého) zbyla mi jedna o kterou se pán z pořadatelů přepočítal. Takže jsem ji věnoval jeho terči. On o tom neví a není podstatné jakým způsobem udělat někomu radost.

MIROSLAVSKÉ KNÍNICE 2009 - Toto byl Aron, můj pes. Asi po roce od této fotografie umřel na rakovinu a o tři metry dál na pravo je pochovaný. Nevěřili by jste, že jsem jej vůbec nevychoval - stačila kastrace a odstanění jedových zubů a...

...a potom na něj mohli sahat i důchodci na ulici

Ondra na levo je fotograf a grafik, Martin je grafik a fotograf. Není to Pat a Mat. Jejich názory jsou pro mne důležité.

Závěr:

Ted' v únoru odjíždím do Jeseníku za prací. Nemám peníze, nemám tam kde bydlet a nemám ani práci. Každopádně jsem přečetl celou historii minulého roku tohoto regionu na serveru týdeníku 5+2dny. Takže tak nějak vím, že je tam 20% nezaměstnanost, všechny možné krádeže, ale i kultura a příroda. Chci a rád bych si práci našel, dále prostě nějaké skromné bydlení opravil nebo postavil svýma rukama (za nějaký čas spoření) jednoduchý malý domek. Mám nářadí, které nepoberu do svého auta všechno a nářadí, které neumím používat. Co je taky důvod k prodeji řezačky na obklady. Kdyby se někomu hodila je v kompletním balení v krabici a ještě v záruce tady v Mikulčicích.

Druhý důvod odjet je diskriminace. Nejmenuji se Jarik Marlowe, ale na blogu www.jarik-marlowe.blogspot.cz třeba tak vystupuji. Jaké mám papíry o vzdělání nejsou podstatné jako stigma jednoho potvrzení s diagnózou a razítkem. Než jsem šel do invalidního důchodu, měl jsem diagnózu už od roku 2006, kdy po návratu z Irska jsem nebyl schopný jíst lžící, naprosto zfetovaný podepsat se na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Dostal jsem se z toho za pomoci rodiny a přátel a ne nějaký léků a začal pracovat právě u Vás - v Břeclavi. Mám zkušenosti, které by se dali krájet jako Rákosníčkova mlha. Konkrétně v Břeclavi jsem pracoval jen jednou. Policejní železa mi Břeclavští policisté taky nasadili jen jednou a bylo to po jediném incidentu ve Vaší Břeclavské nemocnici, kam jsem si šel stěžovat. Výpověď pro nadbytečnost jsem dostal těsně potom co jsem se vrátil z bláznince. Pana Bendla, ředitele, si velmi vážím a velmi korektně jsme se rozešli a přátelé-zaměstnanci firmy zůstali, ale dál? Nešel jsem do důchodu, a až v roce 2010, kdy mě šéf nadnárodní společnosti vyrazil zato, že jsem přišel o půl hodiny později na školení technických pracovníků, prostě kvůli provozu na dálnici. Stejnou půl hodinu pro stejné důvody na mě čekal navíc po pracovní době velvyslanec Irské republiky v Praze, ale ten mě nevyhodil i když si své půlhodiny cení jako každý jiný.

MÍSTO A ČAS NEZNÁMÉ: Tohoto pána jsem potkal na jedné silnici mezi vesnicemi. Vypadal, jako že neví co má dělat, nebo že snad něco ztratil. Chodil sem tam podél cesty a tak jsem zastavil s dotazem, jestli nechce někam zavést. A on že ne, že tady sbírá měkké švestky. Přitom neměl košík. Sbíral je a jedl. Poprosil jsem ho, jestli bych si mohl koupit jeho fotku. Dal jsem mu do ruky moje České nealkoholické pivo a když se po letech dívám do jeho tváře a na ruku co drží láhev, stála mi stokoruna zato. Na oplátku sáhl na zem a dal mi z jeho rukou "jeho" pět švestek, které mi taky chutnaly a tento člověk určitě ví co dělá.

Cena všech fotografií na 14-ti stranách je v přepočtu pět švestek, pokud si je chcete za pět švestek vytisknout, nebo se Vám líbí, pošlete mi švestkový "lekuár" sem:

[eMAX - Milionář 670100-2201298842/6210](mailto:emax@jarik-marlowe.blogspot.cz) je to spořicí účet. Peníze se pokusím rozumně využít.

Fotky jsou o Břeclavi. A byly foceny pro Břeclaváky. Na CD, které dám Městskému úřadu a Policii ČR v Břeclavi + několika místním institucím, jsou soubory k tisku s plným rozlišením.